

ସେ ଦିନ - ଏ ଦିନ

ପ୍ରଣବ ଦାସ

“ ସେ ଦିନ ଆଉ ଏ ଦିନ ମୁଦ୍ରାର ଦୁଇ ପଟ । ଏ ଦିନ ଚାଲିଗଲେ କାଲିକୁ ସେ ଦିନ ହୋଇଯାଏ । ସେଦିନର ଅପାସୋରା କଥାକୁ ନେଇ ଏଇ ଗଳ୍ପସଙ୍କଳନ...

ଝାଇଲ୍ ମାଷ୍ଟର ବିଜୟ

ତାଙ୍କ ଆଗରୁ ଓଡ଼ିଆ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ଏବଂ ଫିଲ୍ମ ହଲ୍‌ର ଛାଇଆଲୁଅ ଖେଳ ଭିତରେ ଦର୍ଶକ ସେ ଚରିତ୍ର ଉପରେ ରକ୍ତ ଚାଉଳ ଚୋବେଇଛି । ପୁଣି ବହି ଶେଷ ବେଳକୁ ଯେତେବେଳେ ଭିଲେନ୍ ହାରିଯାଇଛି, ଖୁସିରେ ତାଳିମାରି ପ୍ରଶାନ୍ତି ଅନୁଭବ କରିଛି । ହଲିଉଡ୍ ହେଉ କି ବଲିଉଡ୍ - ଖଳନାୟକ ଫିଲ୍ମର ବିଶେଷ ଅଙ୍ଗ । ସେ ଫାଇଟ୍ କରୁ କି ବନ୍ଧୁକରୁ ଗୁଳି ଫୁଟାଇ, ସେଇଟା ବଡ଼ ତେଣୁ ସେ ଦିନର ଫିଲ୍ମରେ ଫାଇଟ୍‌ସ ନ ଥିଲେ କ’ଣ ହବ ବିଭିନ୍ନ ରୂପରେ ଭିଲେନ୍ କିନ୍ତୁ ବିରାଜମାନ ରହୁଥିଲା ।

୧୭୭୭ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଆ ଫିଲ୍ମରେ ଏକ ଝାଇଲିଣ୍ଟ ଭିଲେନ୍‌ର ଆବିର୍ଭାବ ହେଲା । ହିନ୍ଦୀ ଫିଲ୍ମର ଶତ୍ରୁଗ୍ଧ ସିଦ୍ଧାଙ୍କ ପରି ସେ ଓଡ଼ିଆ ଫିଲ୍ମରେ ନୂଆ ଧରଣର ଭିଲେନ୍ ରୋଲ୍ ଓ ଝାଇଲ୍ ପାଇଁ ରାତାରାତି ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଗଲେ । ଫିଲ୍ମଟି ଥିଲା ‘ନାଗଫାଶ’ ଆଉ ଏକ ଜୟନ୍ତ୍ୟ ଖଳନାୟକ ଭୂମିକାରେ ଥିଲେ ବିଜୟ ମହାନ୍ତି । ଫିଲ୍ମରେ ଜିଅନ୍ତା ମହାବଳ ବାପକୁ ପୋଷା ବିଲେଇ ପରି ଆଉଁଷ ଦେଇ ନିଜ ସାହସର ନମୁନା ଦେଖେଇ ଦେଲେ ଓଡ଼ିଆ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ । ସେଇଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ତାଙ୍କର ବିଜୟ ଯାତ୍ରା । ଦର୍ଶକ ହଲ୍‌ରେ ତାଙ୍କ ଅଭିନୟକୁ ନେଇ ରାଗରେ ଅଥୟ ହେଉ ହେଉ, ହଠାତ୍ ତାଙ୍କୁ ମନର ନିଭୃତ କୋଶରେ ଭଲ ପାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା । ଏମିତି କେବଳ ଘଟିଥିଲା ମହାନ ହିନ୍ଦୀ ଅଭିନେତା ଶତ୍ରୁଗ୍ଧ ସିଦ୍ଧାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ । ଏମିତି ବି ହୋଇଥିଲା ଯେ ଶତ୍ରୁଗ୍ଧ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଝାଇଲ୍‌ରେ ଫିଲ୍ମର ହିରୋକୁ ଅଙ୍ଗ-ପରିହାସ ତଥା ଚିରଝାର କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସକମାନେ ରାଗିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାଙ୍କ ସମର୍ଥନରେ ତାଳି ମାରିଛନ୍ତି । ସେମିତି ଆମ ଫିଲ୍ମର ଅଭିନେତା ବିଜୟ ମହାନ୍ତିଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବି ଘଟିଥିଲା । ଶତ୍ରୁଗ୍ଧଙ୍କ ଝାଇଲ୍‌ରେ ନିଜକୁ ସଜେଇ ଅଭିନୟ କରିବାରେ ସେ ଏକା ନୁହନ୍ତି । ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ ଫିଲ୍ମରେ ଜଣେ ପ୍ଲୁର୍ ବସ୍ କଣ୍ଠକୂର ଯାହାଙ୍କ ନାମ ରଜନୀକାନ୍ତ, ସେ ମଧ୍ୟ ଶତ୍ରୁଗ୍ଧ ସିଦ୍ଧାଙ୍କ ହଟ୍‌ଟମଟକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ସୁପରଝାର୍ ହୋଇଥିବାର ନଜିର୍ ଅଛି । ସମସ୍ତେ ତ କହିଦେବେ ଯେ ହେଇ ଦେଖ ଅମୃତ ଅମୃତକୁ କପି କରୁଛି । ହେଲେ ସେଇ କପି କରିବା କ’ଣ ସହଜ କଥା ? ଯିଏ କରି ପାରିଲା ସିଏ ବାହାଦୁର ! ତା’ପାଖରେ ସେତିକି ତାଙ୍କର ଅଛି ଅଭିନୟର । ସେମିତି ମୋର ପରମ ବନ୍ଧୁ ବିଜୟ ଯାହାଙ୍କର ଓଡ଼ିଆ ଫିଲ୍ମରେ ଖଳନାୟକକୁ ଆଧୁନିକ ଢାଞ୍ଚା ଦେବାରେ ଅବଦାନ ଅତୁଳନୀୟ ।

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ନ୍ୟାସନାଲ୍ ସ୍କୁଲ ଅଫ୍ ଡ୍ରାମା ଯାହାକି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ ଏନ୍‌ଏସ୍‌ଡି ରୂପେ ଖୁବ୍ ପରିଚିତ, ସେଇ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ଅଭିନୟ କଳାରେ ଡିପ୍ଲୋମା ନେଇ ବିଜୟ ଫେରିଥିଲେ ଓଡ଼ିଶା । କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟରେ ଯିଏ ସୁଯୋଗ ପାଇ ଏନ୍‌ଏସ୍‌ଡିରେ ପଢ଼ୁଥିଲା ଏବଂ ଡିପ୍ଲୋମା ହାସଲ କରୁଥିଲା, ସେ ହିନ୍ଦୀ ଫିଲ୍ମର ଜଲ୍‌ସ୍ତ୍ରେରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ବୌଦ୍ଧୁଥିଲା ବସେ । କିଛି ବିଖ୍ୟାତ ଏନ୍‌ଏସ୍‌ଡି ପ୍ଲାଟକ ଅଭିନେତାଙ୍କ କଥା କହୁଛି । ସେମାନେ ହେଲେ ନଶିରୁଦ୍ଦିନ୍ ଶାହ, ଓମ୍‌ପୁରୀ, ରାଜ୍ ବବ୍‌ବୁ, ଅନୁପମ ଖେର୍ ଇତ୍ୟାଦି । ବିଜୟ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ସମସାମୟିକ ହେଇ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ଫେରି ଏଠି ଏନ୍‌ଏସ୍‌ଡି ଅଭିନୟ କଳାର ମହକ ବାଣ୍ଟିବାର ରିଷ୍ଟ ନେଇଥିଲେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶାର ନାଟ୍ୟ ତଥା ଫିଲ୍ମ ଜଗତର ଦେଖି ଲାଭ ହୋଇପାରିଲା । ଏବେକାର ଯୁବ ବନ୍ଧୁମାନେ ବିଜୟ ମହାନ୍ତିଙ୍କୁ ଜଣେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଚରିତ୍ର ଅଭିନେତା ଭାବେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୋର ଅନୁରୋଧ-ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ, ବିଜୟ ମହାନ୍ତି ଯୁବ-ଭିଲେନ୍ ଭୂମିକାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ସେଦିନର ଓଡ଼ିଆ ଫିଲ୍ମ ଦେଖନ୍ତୁ । ଚୁଟିପାରିବେ, ବିଜୟ କେତେ ଉଚ୍ଚସ୍ତରର ଅଭିନେତା ଆଉ ଝାଇଲ୍ ମାଷ୍ଟର ।

ଓଡ଼ିଆ ଫିଲ୍ମରେ ତାଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେବା ପରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ରିଷ୍ଟ ଥିବା ଶର୍ ଯବୁ ନିଆଯାଇ ପାରିଲା । ବସେ, ମାତ୍ରାସୁର ଆସୁଥିବା ଫାଇଟ୍ ମାଷ୍ଟରମାନେ ଯେତେ କଣ୍ଠକର ଫାଇଟ୍ କମ୍ପୋଜ୍ କଲେ ମଧ୍ୟ ବିଜୟ ତାକୁ ଅତି ସହଜରେ ଅନୁକରଣ କରି ଫିଲ୍ମ ପର୍ଦ୍ଦାରେ ଦେଖେଇ ଦେଲେ । ଅନେକ ଷ୍ଟ୍ରି କାମ ରୁପ୍ରିକେଟର ସହାୟତା ବିନା ସେ ସଫଳତାର ସହ ପେଶ୍ କରିପାରିଲେ । ସେ ସମୟର ହିନ୍ଦୀ ଫିଲ୍ମର ବିଖ୍ୟାତ ଫାଇଟ୍ ମାଷ୍ଟର ରାମ ସେଠୀ ବିଜୟଙ୍କର ଜଣେ ବଡ଼ ପ୍ରଶଂସକ ବନିଗଲେ ।

କେବଳ ଫାଇଟ୍‌ସ ଓ ଝାଇଲ୍ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଅଭିନୟରେ ବିଶେଷ ଦକ୍ଷତା ଥିଲା ବିଜୟ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଅସଲ୍ ଆୟୁଧ । ଚରିତ୍ରକୁ ଆନ୍ତରିକ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଅନୁଭବ କରି ସେଥିରେ ଗଭୀରତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ତାଙ୍କର ଥିଲା ତାଙ୍କର । ଅନେକ ଫିଲ୍ମ ଭିତରୁ ବିଜୟଙ୍କ କିଛି ବିଶେଷ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା - ‘ଜଗା ହାତରେ ପଘା’, ‘ହାକିମ ବାବୁ’, ‘ଶେଷ ପ୍ରତୀକ୍ଷା’, ‘କିଏ ଜିତେ କିଏ ହାରେ’, ‘ଟିକେ ହସ ଟିକେ ଲୁହ’, ‘ସମୟ ବଡ଼ ବଳବାନ୍’, ‘ସ୍ୱପ୍ନ ସାଗର’, ‘ରାମ୍ ରହିମ୍’, ‘ଦଞ୍ଜା ବାଲୁଙ୍ଗା’, ‘ଜନନୀ’, ‘କାବେରୀ’, ‘ଜାଇଫୁଲ୍’, ‘ସହରୀ ବାଘ’, ‘ବଧୂ ନିରୁପମା’ ଇତ୍ୟାଦି । ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ‘ଟିଲିକା ତୀରେ’ ଓ ‘ହାକିମ ବାବୁ’ ଜାତୀୟ ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରିଛି ।

ବିଜୟ ଗୋଟିଏ ଫିଲ୍ମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ନାଁଟି ଚା’ର ‘ଭୁଲି ହୁଏନା’ । ସେ ମୋର ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଥିବାରୁ ‘ବଧୂ ନିରୁପମା’ ପରି ‘ଭୁଲି ହୁଏନା’ର ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଲେଖିଥିଲି । ମୋ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ତିନୋଟି ଫିଲ୍ମ - ‘ହାକିମ ବାବୁ’, ‘ଶେଷ ପ୍ରତୀକ୍ଷା’ ଏବଂ ‘ହସ ଲୁହ ଭରା ଦୁନିଆ’ରେ ବିଜୟ ମହାନ୍ତି ଅଭିନୟ କରୁଥିବାବେଳେ ମୁଁ ଅନୁଭବ କରିଛି ଯେ ସବୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେ ଜଣେ ମହାନ ଅଭିନେତା ।